

එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන්ගේ කෙටිකතා පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

රණවීර, එච්. කේ. සී. කේ. ¹

බෞද්ධ දර්ශනය පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක කෘතියක් සම්පාදනය කරමින් ශාස්ත්‍රීය ලෝකයට අවතීර්ණ වන එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර සිංහල සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයට ප්‍රවිෂ්ට වනුයේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් නූතන සිංහල සාහිත්‍යය විචාරයට ලක් කරමින් පළ කෙරුණු කෘතියකිනි. එයට සමගාමීව භාවිත විචාරය හා පෙරදිග රසාස්වාදය මත පදනම්ව සිංහල ප්‍රායෝගික විචාර න්‍යායක් හා විචාරය සම්බන්ධ පාරිභාෂික පද මාලාවක් ස්ථාපනය කරමින් සාහිත්‍ය විද්‍යාවද (1949), පූර්වෝක්ත ඉංග්‍රීසි කෘතියේ විස්තාරිත සිංහල පරිවර්තනය ලෙස ‘සිංහල නවකතා ඉතිහාසය හා විචාරය’ද පළ කළ සරච්චන්ද්‍ර නිර්මාණාත්මක සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයට ප්‍රවිෂ්ට වනුයේ නාට්‍ය රචකයකු වශයෙනි. 1959දී නවකතා රචනයට පිවිසෙන ඔහු, කෙටිකතාකරණයට එක් වනුයේ 1969දී ප්‍රකාශිත ‘කාලයාගේ ඇවෑමෙන්’ කෙටිකතා සංග්‍රහයෙනි. අනතුරුව ‘මායා රූපය’ (1974), ‘රූප සුන්දරී’ (1984) සහ ‘ගෘහණිය, උපාසිකාව හා මිඬිය’ (1993) නමින් සරච්චන්ද්‍ර විසින් ප්‍රකාශිත කෙටිකතා සංග්‍රහ හතරකි. සරච්චන්ද්‍රගේ සාහිත්‍ය, නාට්‍ය හා සමාජ විචාර මෙන්ම නවකතාද සම්බන්ධයෙන් විචාරාත්මක විමර්ශන සිදු වී තිබුණද සිංහල කෙටිකතාව සම්බන්ධයෙන් ඔහුගේ දායකත්වය මෙතෙක් ප්‍රමාණවත් ඇගයීමකට ලක්ව ඇති බව නොපෙනේ. මෙම පසුබිමෙහි සරච්චන්ද්‍රගේ කෙටිකතා පිළිබඳ විචාරාත්මක විමර්ශනයක් සිදු කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණයි. සරච්චන්ද්‍ර ස්වකීය නාට්‍ය හා නවකතා සම්බන්ධයෙන් පුද්ගල අධ්‍යාත්ම විචරණය ප්‍රමුඛ කොට ගත්තද ඔහුගේ කෙටිකතා පිළිබඳ විමර්ශනයක යෙදෙන්නෙකුට මානව සම්බන්ධතා විෂයෙහි පුළුල් ප්‍රවේශයක් හඳුනා ගැනීම අපහසු නොවේ. විශේෂයෙන්ම නාගරික හා අර්ධ නාගරික, පහළ මධ්‍යම පංතික ජීවන අත්දැකීම් ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම මෙහිදී කැපී පෙනේ. ‘කාලයාගේ ඇවෑමෙන්’ කෙටිකතා සංග්‍රහයේ ඇතුළත් කතා අටෙන් හයක්ද, ‘රූප සුන්දරී’ කෙටිකතා එකතුවෙහි කෙටිකතා අටෙන් හතක්ද (07) කතා 05කින් යුතු ‘මායා රූපය’ කෙටිකතා සංග්‍රහයේ ඇතුළත් නිර්මාණ සියල්ලද ‘ගෘහණිය, උපාසිකාව හා මිඬිය’ කෙටිකතා සංග්‍රහයෙහි අන්තර්ගත කෙටිකතා තුනද මේ සම්බන්ධ නිදසුන් සපයයි. 1993 රචිත ‘ගෘහණිය, උපාසිකාව හා මිඬිය’ කෙටිකතා එකතුවෙහි ඇතුළත් ‘ඇලත් අස්වැසුම’ කෙටිකතාව එයට පූර්වයෙන්

එනම් 1974 රචිත 'මායා රූපය' කෙටිකතා සංග්‍රහයෙහි ඇතුළත් 'සැනසීම' නම් කෙටිකතාවෙහි මූලික වර්ත හා සිද්ධි සමඟ සමරූපී ලෙස යොදා ගෙන තිබේ. කතා විකාශනයෙහිලා කිසියම් වෙනසක් දක්නට ලැබුණද පෙර කී සමානකම්වල පුනරුක්ත බව පාඨකයා විෂයෙහි සාණාත්මක ආකල්ප වර්ධනය කරයි.

ප්‍රමුඛ පද : භාවිත විචාරය, පෙරදිග රසාස්වාදය, පුද්ගල ආධ්‍යාත්ම විචරණය,
සාණාත්මක ආකල්ප